

den fattige, den simple Mand, der skal fortjene sit Erhverv ved sine Hænders Gjerning, har det vistnok stor Betydning. Dette gjælder ikke alene om Gjenindkaldelserne til Leirøvelser, men i særdeleshed ogsaa om de Gjenindkaldelser, som ramme de Mænd, der skulle indkalbes til Reserverbatalionerne. De ere i Almindelighed paa den Tid i en saadan Stilling, at de have Hus, Hjem og en Forretning, de skulle besørge, og det gjør dem et stort Staar, naar de saaledes i en Maaned skulle forlade deres Gjerning; de maa da enten leie En til at have Opsyn hjemme eller undertiden forlade deres Familie hjælpeløs. En Lettelse af disse Byrder er den Fordel, jeg søger at opnaa ved at gaa med til en videre Forhandling, og jeg fastholder naturligvis ogsaa den Anskuelse i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at den Stilling, vi have indtaget, er fuldkommen rigtig, og i den Henseende paatager jeg mig frivillig min Del af Ansvaret.

Jørgensen: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har stærkt gjort gjældende, at med Hensyn til Garnisons-tjenesten var det en stor Forbedring, Forslaget indeholdt. (Modsigelse af Berg.) Det ærede Medlem har dog sagt, at det var en Forbedring, og det vil han vistnok vedkjende sig. Imidlertid er jeg i høi Grad uenig med ham i, at det skulde være en Forbedring. Overimod finder jeg, at dette, at Mandstabet skal deles saaledes, at Halvdelen skal ligge i Garnison om Sommeren, er i høi Grad uheldigt. Naar Folkene have været indkaldte om Sommeren og skulle sendes hjem om Vinteren og derefter igjen indkalbes om Sommeren, er det meget uheldigt, naar man tager Hensyn til, at den allerstørste Del af dem hører til Arbeidsklassen. De komme hjem om Vinteren og kunne ikke faae Arbeide, thi de fleste Arbeidsgivere have Arbeidskraft nok om Vinteren og ville i Reglen kun have de Folk, som de kunne beholde om Sommeren. Disse Folk have maasse sat den Smule Penge til, de have tjent den foregaaende Vinter, have altsaa Intet at leve af, og hvor skal man saa gjøre af dem? Man vil maasse have dem paa Fattighuset. (Modsigelse af Th. Nielsen.) Ja, det ærede Medlem bagved siger nok, at det vil ikke ske, men hvad skal der da gøres? Folkene ville maasse kunne tjene en Dagløn engang imellem, men ellers ville de være henviste til at gaa omkring i Familien og tiltrygle sig Føden, indtil de igjen skulle ind om Sommeren. Det er altsaa en uheldig Bestemmelse, der findes her i Lovforslaget, og det vilde være nok for mig til at stemme imod et saadant Forslag, saa jeg kan ikke Andet end finde det uheldigt, at man er bleven enig om en saadan Bestemmelse som Grundlag for Forhandlingen i Fællesudvalget. Det er gjort stærkt gjældende, at

Kjøbenhavns Befæstning ikke hører hjemme her, og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har sagt flere Gange: Vis mig en eneste Paragraf, der omhandler Kjøbenhavns Befæstning. Men naar den høitærede Krigsminister har sat Kjøbenhavns Befæstning ind i Motiverne, naar det er blevet gjort gjældende ved Fremsettelsen af Forslaget, at der vilde blive gjort Forsøg paa at komme til Kjøbenhavns Befæstning, naar Befæstningen staar paa Titelbladet, som et æret Medlem siger, og naar den 1ste Behandling af Hørløven dreiede sig udelukkende om Kjøbenhavns Befæstning, da vil jeg dog spørge: Tror man, at den høitærede Minister har stillet Befæstningen frem for at stramme os fra at vedtage hans Lovforslag, eller tror man ikke, at det har været ærligt ment af Ministeren, at han ønskede at faae sit Forslag vedtaget? Det ærede Medlem er jo ogsaa enig med Ministeren om, at dersom der træffer lidt Uveir op, og det truer med Krig et eller andet Sted, kan Ministeren uden videre begynde med at kaste Feltforsksninger op ved Kjøbenhavn (En Stemme: Det kan ogsaa ske nu!) Ja, men vi nedlægge dog Protest mod, at det sker, derved, at vi stemme mod Lovforslaget. Jeg tror nu heller ikke, at den Maade, hvorpaa Regjeringen har stillet sig, er helbig. For nogle Aar siden saae det ud, som om der var en stærkere Stemning for Udvillingen af vort Forsvarsvæsen, end Tilfældet er nu, og jeg tror, at det er Regjeringens Skyld, at Stemningen er gaaet tilbage, idet den gjør altfor stærke Fordringer til Landet baade med Hensyn til de personlige og de finansielle Byrder. Ganske vist saae det nok ud forrige Vinter, som om der fra Hyslingeovre paa Fyn skulde blive gjort Tiløb til at vække en Stemning i Befolkningen, men naar man ser rigtig til, var det i Grunden kun en ringe Del af Befolkningen, der sluttede sig til Bevægelsen. Havde vi derimod haft en Venstreregjering for nogle Aar tilbage, er jeg overbevist om, at vi havde været langt videre fremme med Udvillingen af vort Forsvarsvæsen, end vi nu ere. Det vil jo saaledes erindres, at for faa Aar siden blev der stillet meget gode Forslag her fra Thinget, nemlig om Bevillingen af de 30 Millioner, og jeg er derfor ogsaa vis paa, at, hvis vi havde haft en Venstreregjering, vilde vi have været videre end nu. Jeg mener, at Skylden falder paa Regjeringen; jeg kan i alt Fald ikke se Andet, efter den Stilling, den hidtil har indtaget.

Hørup: Stor Interesse har Forhandlingen aabenbart ikke længere. Efter de Udtalelser, vi have hørt her fra forskjellige Sider, kan jo Resultatet af denne lange Forhandling neppe længer være tvivlsomt. At den Forhandling, der føres her idag, paa nogen Maade skulde blive en Hovedforhandling, maatte jo forud anses som en Umulighed, saaledes som Sagen foreligger. Der